(S)MYSL V UMĚNÍ
Autorky: Ida Muráňová, Kristýna Říhová

Těžiště. Místo, kde se dotýká lidské tělo podložky, podsedáku či podstavce. Naše tělo ví, jak se posadit, položit, opřít, abychom nespadli. Jak takové těžiště ale řeší sochař? U sochy „Sedící“ kyjevský rodák Alexander Archipenko využil podstavec jako součást sochy, jež mu umožnil dynamický pohyb ladného ženského těla. Zkuste si také zapózovat na hranici možností stability. Kde by se nám dělaly pokusy nejlépe? Možná na písku či ve vlhké hlíně, kde by se podloží přizpůsobilo snáze potřebám našeho těla. Co by tam pak po nás zůstalo? Stopa, otisk lidského těla jako doklad naší existence, jako vzpomínka na naše pobývání.

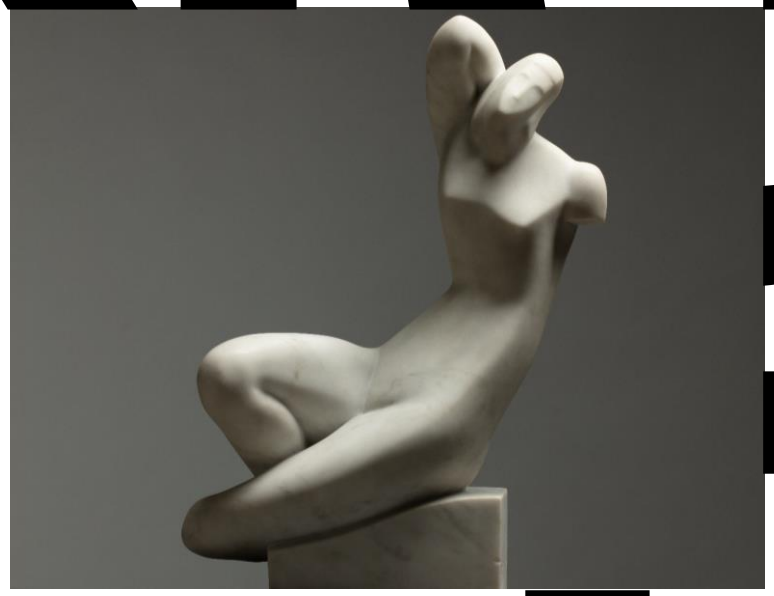

ALEXANDER ARCHIPENKO
těžiště

JAK NA TO?

1. Připravte si modelínu či hlínu do tvaru podstavce, v kterém budete chtít zachytit otisk svého těla.
2. Opřete se plnou vahou části svého těla do hmoty. Vznikne tak otisk vašeho těla. Ideální je loket, dlaň, pata, koleno…
3. Vytvořte si kolem otisku na podstavci ohrádku z modelíny, hlíny či dřeva, lina a dobře utěsněte spoje, aby vám sádra nikde neprotekla.
4. Do nádoby s vodou sypejte sádru tak dlouho, až vám vznikne na hladině malý ostrůvek. Pak ji pečlivě míchejte do doby, než začne houstnout.
5. Nalijte sádru do vzniklé formy a počkejte, až bude pevná a nebude sálat teplo.
6. Odstraňte ohrádku a oddělte hmotu od sádrového odlitku.

CO POTŘEBUJETE?

Modelínu, modelářskou nebo keramickou hlínu či písek, sádru, vodu a nádobu na rozdělání sádry.